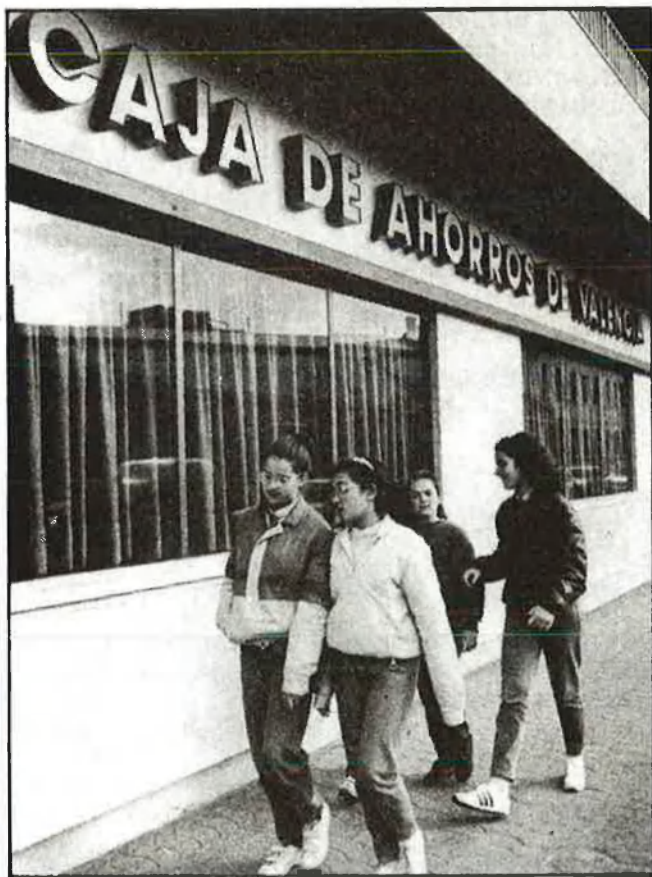

La cursa de l'estalvi

Presència valenciana en el «ranking» de les caixes

Jordi Vicent

La Caixa d'Estalvis de València ocupa el sisé lloc de l'estat i el primer entre les valencianes.

Les caixes d'estalvi continuen mostrant el més elevat nivell de fortaleza i sanitat en els balanços del conjunt del sistema creditici. A l'hora d'avaluar-ne l'avantatge dels resultats —en termes comparatius— respecte a la banca privada, cal l'estudi i la introspecció en estadístiques com les que ha oferit la revista *Dinero*. En el *ranking* de les

Francesc SIGNES

quinze primeres entitats del sistema creditici, ordenades pel que fa als dipòsits de clients, caixes com la de Pensions o la d'Estalvis de Madrid es situen damunt d'entitats privades com el Popular, Exterior de España o Urquijo-Unión. La Caixa d'Estalvis de València, el 30 de setembre de 1984, data a què fa referència l'estudi, amb uns dipòsits de clients de 305.329 milions de pessetes, n'ocupava el lloc 14.

Caixes d'Estalvi: les fortes del País Valencià

Dins les vuitanta caixes d'estalvis de tot l'estat amb actius totals més importants, se situen deu caixes valencianes. La de València, amb més de 369.000 milions d'actius, ocupa el sisé lloc de l'estat i el primer de les valencianes. En la llista de «les vuitanta» hi ha també la d'Alacant i Múrcia, la Provincial d'Alacant, la de Castelló, Torrent, Socors de Sagunt, Ontinyent, Sogorb, Carlet i la Provincials de València, per aquest ordre.

Totes deu acullen uns recursos de clients de 689.044 milions, amb una quota de mercat —percentatge dels recursos de clients respecte al global de les 80 caixes— significatiu, amb un 9,29%. La inversió total efectuada per les caixes valencianes supera els 513.500 milions de pessetes, distribuïda percentualment en un 82,61% d'inversió privada i un 17,39% d'inversió pública.

Aquestes deu caixes valencianes tenen 1.100 oficines en tot el país, amb 7.460 treballadors i un nombre d'impositors que s'acosta als 5 milions.

La Caixa d'Estalvis Provincial de València ocupa el penúltim lloc pel que fa a l'estructura d'inversió, davant només de la de Pollença, amb 69,2 milions de crèdit al sector públic i 1.507,8 milions al privat, si bé el seu percentatge de variació en la inversió de setembre de 1983 a setembre de 1984 és el més elevat de les vuitanta caixes del *ranking*, amb el 491,42%.

Les auditories i les caixes valencianes

De les deu caixes valencianes, només cinc compten amb auditoria externa.

La d'Estalvis de València, per Arthur Andersen; la d'Alacant i Múrcia, per Peat, Marwick, Michel & Co.; la Provincial d'Alacant, per Espaccontrol-Audidores (aquesta caixa publica en la seua memòria únicament el dictamen dels auditors externs); la de Torrent, també per Peat, mentre que la de Socors de Sagunt, que també en té, no publica, però, en la memòria el dictamen ni els estats financers ni les notes d'aquests estats.

La resta, inclosa la Provincial de València, no incorporen en la memòria l'auditoria externa, ni consta que els estats financers hagen estat auditats per firmes independents.

L'ocasió perduda

Malgrat la fortaleza de les caixes, a mitjan 1983, van perdre una gran oportunitat de consolidació i avanç en l'estructura. L'oportunitat d'oferir-se al govern com a protagonistes de l'operació de sanejament de les caixes rurals, que després aconseguí Banco de Crédito Agrícola, i que ha permès a aquest darrer convertir-se en el desè banc de l'estat.

A part de no rebre l'efecte positiu de l'acord amb les caixes rurals, el fet que aquest haja estat fet per mitjà de Banco de Crédito Rural i no a través de la Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis té l'efecte negatiu de la creixent competència del grup BCA-Caixas Rurals. Si acceptem i reconeguem el pes que al País Valencià tenen aquestes darreres, podem concloure'n que, si per al conjunt de caixes d'estalvi de l'estat aquella fou una gran ocasió perduda, per a les valencianes l'acord amb el govern era vital.